

APOŠTOLÁT, TALENTY A TVORIVOSŤ

(Dôležitosť rozvoja a použitia talentov a tvorivosti pri apoštoláte)

(C), Miroslav Prieceľ , 2015

Tento ebook, eknih, je písaný na slávu Božiu a na spásu ľudí, z lásky k Bohu a ku blížnym, pre potreby apoštolátu, predevanjelizácie, evanjelizácie a pastorácie. Pre službu biskupov, kňazov a veriaceho ľudu-laikov v rámci Rímskokatolíckej cirkvi pre vnútornú potrebu Cirkvi.

Miroslav Priecel.

Obsah

1. Úvod.....	4
2. Talenty a apoštolát	4
3. Vyjadrenie v Apoštolskej exhortácii „Christifideles laici“.....	5
4. Talenty.....	10
5. Vyjadrenie Svätého Otca Jána Pavla II.	11
6. Motivácia	15
7. Tvorivosť	16
8. Použitie tvorivosti pri apoštoláte.....	17
9. Pomoc pre rozvoj tvorivosti	17
10. Tvorivosť v umení.....	18
11. Objavovanie, rozvoj a využívanie talentov pri evanjelizácii.....	18
12. Praktické využitie talentov.....	19
13. Postupný vývoj milosti.....	20
14. Dôležitosť stavu posvätcujúcej milosti.....	21
15. Dôležitosť pokánia	22
16. Rozmnožovanie talentov pre Pána.....	23
17. Záver.....	23

1. Úvod

Poznáme Ježišove slová jeho apoštolom pred tým, než vystúpil na nebesia: „Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“ (Mk 16,15) Toto misijné poslanie sa určitým spôsobom týka aj laikov v Cirkvi. Je isté, že nemôžu nahradiť vysvätených kňazov alebo biskupov. No často krát sa ich svedectvo dostane na miesta, na ktoré majú kňazi a biskupi sťažený prístup. Či už z technických, kultúrnych alebo jednoducho ľudských dôvodov. Preto je svedectvo života podľa Evanjelia, života, ktorý žijú laickí veriaci, nezanedbateľnou možnosťou pre šírenie Radostnej zvesti medzi ľuďmi. Pre účinné svedectvo živej viery je možné použiť rôzne spôsoby jeho podávania. Časť z nich je možné podporiť tvorivosťou. Veriaci aj klerici môžu svoju tvorivosť veľmi účinne využívať pri hlásaní Evanjelia vo svete.

2. Talenty a apoštolát

Apoštolát laikových apoštolov nie je možné zanedbávať. Preto je potrebné pracovať aj s laikmi. Učiť ich pravdy viery, učiť ich aj ako praktizovať živú vieru, žitie Evanjelia. Laici postupne rastú v pravej viere, a čoraz viac sa potom vedú správne zachovať v rozličných životných situáciách. Pomocou ovocia živej viery – lásky žitej podľa Evanjelia - dokážu potom vydávať hodnoverné, pravdivé svedectvo o nevýslovnej kráse života v spoločenstve s Živým Milujúcim Bohom. Laici, keďže sa pohybujú viac v sekulárnom prostredí, vedú lepšie používať civilný jazyk, a keď sú dobre vzdelaní v náboženských otázkach, vedú účinne odovzdávať aj talenty viery, nádeje a lásky, a tak predevanjelizovať a evanjelizovať svoje okolie. Ich prínos k budovaniu Božieho kráľovstva na Zemi bude zjavný. Ku tomu im môže veľmi pomôcť aj každý ich praktický talent, či charizma. Napríklad pomocou talentu na spev môže talentovaný spevák svojím nádherným spevom náboženských piesní privádzať ľudí ku viere. Alebo maliar svojimi dielami uchvacuje srdcia divákov ktorí sledujú jeho diela, a nachádzajú v nich myšlienky povznášajúce k Bohu.

Svedectvo rehoľníkov je nezanedbateľné. Ich kráľovská cesta podľa vzoru Ježiša Krista – chudobného, čistého a poslušného je svetlom vo svete. Mnohí rehoľníci majú zároveň mnoho rôznych talentov, ktoré môžu tiež pomôcť pre evanjelizáciu.

3. Vyjadrenie v Apoštolskej exhortácii „Christifideles laici“

V súčasnosti sa nikto nemôže vyhovárať, že nie je povolaný ku živému svedectvu o Bohu v našich životoch. Biskupi, kňazi aj laickí veriaci sú povolaní k rôznemu typu apoštolátu. Biskupi sú nástupcami apoštolov, kňazi sú pomocníkmi biskupov. Ich svedectvo je sviatosťného charakteru. Osobitý charakter má svedectvo laikov-laických apoštolov. Hovorí o tom aj Apoštolská exhortácia „Christifideles laici“, kde sa píše: [„Laici (Christifideles laici), ktorých "povolanie a poslanie v Cirkvi a vo svete po dvadsiatich rokoch po II. vatikánskom koncile" bolo témou biskupskej Synody 1987, patria k tomu Božiemu ľudu, ktorý znázorňujú robotníci vo vinici v Matúšovom evanjeliu: "Lebo Nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najatť robotníkov do svojej vinice. Zjednal sa s robotníkmi po denári za deň a poslal ich do svojej vinice." (Mt 20,1-2) ... zaznieva volanie nášho Pána Ježiša v dejinách ďalej: "Chod'te aj vy do mojej vinice." Obracia sa na každého človeka, ktorý prichádza na tento svet. Chod'te aj vy. Volanie je adresované nielen pastierom, kňazom, rehoľníkom. Ono zahŕňa všetkých. Aj laici sú osobne Pánom povolaní a prijímajú od neho poslanie pre Cirkev a pre svet. Gregor Veľký pripomína túto skutočnosť, keď káže ľudu a takto komentuje podobenstvo o vinici: "Preskúmajte, najmilší bratia, svoj spôsob života a vid'te, či ste už Pánovými robotníkmi. Každý jeden z vás nech premyslí, čo robí a nech rozmýšľa, či slúži Pánovej vinici." ... konciloví Otcovia zopakovali volanie Kristovo a povolali všetkých laikov, mužov a ženy pracovať do jeho vinice: "Svätý Koncil teda naliehavo prosí v Pánu všetkých laikov, aby ochotne, veľkodušne a s pohotovým srdcom odpovedali na hlas Kristov, ktorý ich v túto hodinu volá so zvýšenou nástojčivosťou i na podnety Ducha Svätého. Pohľad na pokoncilové

obdobie poskytol Otcom synody presvedčenie, že Duch naďalej obnovuje Cirkev tým, že v mnohých laikoch vzbudzuje nové impulzy ku svätosti a k účasti. Svedectvom toho je - medziiným - nový štýl spolupráce medzi kňazmi, rehoľníkmi a laikmi; spolupôsobenie v liturgii, v hlásaní Božieho slova a v katechéze; mnohé služby, zverené laikom a nimi prevzaté; mnohoraké vznikanie skupín, spolkov a duchovných spoločenstiev, ako aj spoločných iniciatív laikov; rozsiahlejšia a významnejšia účasť žien na živote Cirkvi a na rozvoji spoločnosti. Nové cirkevné, spoločenské, hospodárske, politické a kultúrne danosti volajú dnes so zvláštnou intenzitou po zaangažovaní laikov. Odtiahnuť sa od zodpovednosti bolo vždy pomýlené. Dnes je však v tom ešte väčšia vina. Nikomu nie je dovolené zostať nečinným.

A predsa je tento svet vinicou, je miestom, kde sú laici povolaní splňať svoje poslanie. Ježiš chce, aby boli, ako všetci jeho učeníci, soľou zeme a svetlom sveta (por. Mt 5,13-14).

Podľa biblického obrazu viničného koreňa sú laici tak, ako všetci ostatní členovia Cirkvi, ratolesťami, ktoré sú zakorenené v Kristovi, opravdivom viničnom koreni, ktorý ich oživuje a robí ich schopnými dávať život. Začlenenie do Krista prostredníctvom viery a sviatostí kresťanskej iniciácie je najhlbším základom pre nové miesto kresťana v tajomstve Cirkvi, ktoré určuje jeho vlastnú "fyzionómiu" a je predpokladom každého povolania a dynamiky v kresťanskom živote laikov: "V Ježišovi Kristovi, ktorý zomrel a vstal zmŕtvych, sa pokrstený stáva novým človekom" (Gal 6,15; Kor 5,17), človekom očisteným od hriechu a oživeným milosťou.

Pre laikov je vlastný a charakteristický svetský ráz.

Predovšetkým laici špecifickým spôsobom aktualizujú a vykonávajú túto účasť, ktorá je podľa učenia Koncilu zvlášť vlastná. Označuje sa pojmom "svetský charakter".³²

Koncil opisuje túto svetskosť laikov predovšetkým ako miesto, na ktorom ich stretá Božie volanie: "Tam ich Boh volá".³³ Toto miesto sa predstavuje pomocou dynamických pojmov: laici "žijú vo svete, to jest, venujú sa všetkým svetským povinnostiam a prácam každého druhu vo zvyčajných podmienkach rodinného a spoločenského života, s ktorými ich existencia takrečeno zrástla". Laici žijú vo zvyčajných štruktúrach sveta, študujú,

pracujú, nadväzujú priateľské, sociálne, odborné a kultúrne vzťahy atď. Koncil chápe tieto ich životné podmienky nielen ako vonkajší a prostredím podmienený moment, ale ako skutočnosť, ktorá musí nájsť v Ježišovi Kristovi plnosť svojho významu.³⁵ Tvrdí, že "vtelené Slovo chcelo byť účastné ľudského spoločenstva... posvätil ľudské vzťahy, najmä rodinné zväzky, ktoré sú žriedlom spoločenského života. Dobrovoľne sa podriadil zákonom svojej vlasti a chcel žiť životom remeselníka svojej doby a svojho kraja." Cirkvi ako communiu zveruje Duch Svätý rozličné úrady. Súčasne ju obohacuje inými zvláštnymi darmi a impulzami, nazývanými charizmy. Ako výraz dokonalej slobody Ducha, ktorý ich darúva, alebo ako odpoveď na mnohoraké potreby v priebehu dejín Cirkvi môžu tieto nadobúdať rozličné formy. Opísanie a klasifikácia týchto darov v spisoch Nového Zákona dokazujú ich veľkú pestrosť. "Každý však dostáva prejavy Ducha na všeobecný úžitok. Jeden dostáva skrze Ducha slovo múdrosti, iný podľa toho istého Ducha slovo poznania, iný vieru v tom istom Duchu a iný v tom istom Duchu dar uzdravovať, iný schopnosť robiť zázraky, iný prorokovať, iný rozlišovať duchov, iný dar rozličných jazykov a iný vysvetľovať jazyky." (1Kor 12,7-10; por. 1Kor 12,4-6.28-31; Rim 12,6-8; 1Pt 4,10-11).

Či už sú mimoriadne alebo skromné a jednoduché, predstavujú charizmy dary Ducha Svätého, ktoré bezprostredne alebo sprostredkovane sú na osoh Cirkvi, pretože sú zamerané na jej výstavbu, na dobro ľudí a na potreby sveta.

Práve vzhľadom na laický apoštolát píše II. vatikánsky koncil: "Na vykonanie tohto apoštolátu Duch Svätý, ktorý posväcuje ľud Boží kňazským účinkovaním a sviatosťami, udeľuje veriacim i osobitné dary (por. 1Kor 12,7), každému zvlášť ako chce (1Kor 12,11), aby aj oni - každý podľa toho, aký dar milosti prijal - navzájom si ňou pomáhali, ako dobrí správcovia mnohotvárnej milosti Božej (1Pt 4,10), na zveladenie celého Tela v láske (por. Ef 4,16)." Spolu s kňazmi a rehoľníkmi vytvárajú laici jeden Boží ľud a Kristovo telo.

Byť "členom" Cirkvi neznamena žiadne oslabenie jej jedinečnosti a neopakovateľnosti každého jedného kresťana. Ale skôr to zabezpečuje a prehlbuje najhlbší zmysel jeho neopakovateľnosti a jedinečnosti, ktoré sú

prameňom rôznosti a bohatstva celej Cirkvi. V tomto zmysle Boh v Ježišovi Kristovi každého volá jeho vlastným a nezameniteľným menom. Pánova výzva: "Chod'te aj vy do mojej vinice!" sa zameriava na každého osobne a znie: "Pod' aj ty do mojej vinice!"

Každý sa dáva do služby rastu communia Cirkvi so svojou jedinečnosťou a neopakovateľnosťou, so svojím bytím a so svojou činnosťou.

Individuálny apoštolát obsahuje veľké bohatstvo, ktoré sa musí objaviť kvôli zintenzívneniu misionárskej sily každého jedného laika. Tento apoštolát umožňuje kapilárne vyžarovanie Evanjelia, ktoré preniká až k miestam a prostrediam, v ktorých sa uskutočňuje konkrétny a každodenný život laikov. Okrem toho poskytuje trvalé vyžarovanie, pretože vyplýva zo stálej koherencie vlastného života s vierou; ďalej zabezpečuje zvlášť do hĺbky pôsobiace vyžarovanie, pretože laici, keď sa podieľajú na životných a pracovných podmienkach, na bojoch a nádejách svojich bratov a sestier, prenikajú k srdciam svojich susedov, priateľov a kolegov a môžu im otvoriť celý horizont plného zmyslu svojho života: spoločenstvo s Bohom a medzi ľuďmi.

Úlohou laikov je vytvárať životnú syntézu medzi Evanjeliom a každodennými povinnosťami ich života. Toto sa stane najžiarivejším a najpresvedčivejším svedectvom toho, že nie strach, ale hľadanie Krista a pripojenie sa ku Nemu, je rozhodujúce pre život a rast človeka, ako aj pre vznik nových životných modelov, ktoré zodpovedajú jeho dôstojnosti.

Boh miluje ľudí! Toto jednoduché a vzrušujúce hlásanie dlhuje Cirkev človeku. Slovo a život každého jedného kresťana môže a musí dať tomuto Posolstvu zvuk: Boh ťa miluje, Kristus pre teba prišiel, Kristus je pre teba "cesta, pravda a život" (Jn 14,6)!

Cirkev spoznáva a prežíva momentálnu naliehavosť novej evanjelizácie. Nemôže sa však odtiahnuť od trvalej úlohy hlásať Evanjelium všetkým tým - miliónom mužov a žien - ktorí ešte nepoznajú Krista - Vykupiteľa človeka. Túto vyslovene misionársku úlohu zveril Ježiš svojej Cirkvi a kladie jej ju denne znovu ako úlohu. Pánova výzva: "Id'te do celého sveta" zasahuje dnes ešte mnoho veľkodušných laikov, ktorí sú ochotní opustiť svoje životné prostredie, svoju prácu, svoju krajinu alebo vlasť, aby aspoň na určitý čas išli do misijnej oblasti. Aj kresťanskí manželia vydávajú až

dodnes podľa príkladu Akvilu a Priscily (por. Sk 18; Rim 16,3n.) svojou prítomnosťou a účinnosťou v misijných oblastiach povzbudivé svedectvo ich plamennej lásky ku Kristovi a k Cirkvi. Opravdivou misionárskou prítomnosťou je aj život tých, ktorí sa z rozličných dôvodov zdržujú v oblastiach, v ktorých Cirkev ešte nezapustila korene a tam dosvedčujú svoju vieru. Misionársky problém sa dnes však v Cirkvi stavia s takou veľkou šírkou a prenikavosťou, že iba opravdivo solidárna spoluzodpovednosť všetkých členov Cirkvi - jednotlivcov a spoločenstiev - môže mať nádej na účinnú odpoveď.

Služba človeku a ľudskej spoločnosti sa vyjadruje a uskutočňuje v tvorení a odovzdávaní kultúry. Predovšetkým v našich dňoch predstavuje toto jednu z najhlavnejších úloh ľudského spolužitia a sociálneho pokroku. Vo svetle Koncilu pod kultúrou rozumieme "všetko to, čím človek cibrí a rozvíja svoje mnohoraké duševné a telesné vlohy; čím robí ľudskejším spoločenský život, tak v rodine, ako aj v celom občianskom spoločenstve, zdokonaľovanie mravov a ustanovizní; a napokon, čím v priebehu vekov svojimi dielami prejavuje, vyjadruje a uchováva veľké duchovné zážitky a snahy, aby mohli slúžiť na úžitok mnohých, ba celému ľudskému pokoleniu."

Predovšetkým kresťanská viera sa môže stať dejinnou a dejinne tvorivou iba z kultúry a prostredníctvom nej.

Vzhl'adom na rozvoj takej kultúry, ktorá odmieta nielen kresťanskú vieru, ale aj ľudské hodnoty, a vzhl'adom na vedecky a technologicky poznamenanú kultúru, ktorá nie je schopná odpovedať na páľčivé hľadanie pravdy a dobra, ktoré dnes horí v srdciach ľudí, **si Cirkev uvedomuje naliehavú pastorálnu nutnosť venovať zvláštnu pozornosť kultúre. Preto vyzýva laikov, aby sa odvážne a kreatívne stali prítomnými na privilegovaných miestach kultúry, akými sú svet škôl a univerzít, prostredia vedeckého a technického výskumu, miesta umeleckej tvorby a humanistického myslenia.** Táto prítomnosť má nielen spoznávať, kriticky posudzovať a prípadne očisťovať prvky súčasnej kultúry, ale s pomocou pôvodného bohatstva evanjelia a kresťanskej viery ich má dvíhať na vyššiu rovinu. To, čo II. vatikánsky koncil píše o vz'ahu medzi evanjeliom a kultúrou, je trvalou historickou danosťou a súčasne

nanajvýš aktuálnym a nutným cieľom; tento náročný program je zverený pastorálnej zodpovednosti celej Cirkvi a tým špecifickej zodpovednosti všetkých laikov: "Blahozvest' Kristova neprestajne obnovuje život a kultúru padlého človeka. Bojuje proti bludom a neudhom, vyplývajúcim z ustavične hroziacich zvodov hriechu a odstraňuje ich. Stále očisťuje a povznáša mravnosť národov. Nadprirodzenými bohatstvami, akoby zvnútra, zúrodňuje, upevňuje, zdokonaľuje a v Kristu obrodzuje pekné vlastnosti a vlohy každého národa a každej doby.

Celkovo teda môžeme povedať, že ku tej alebo onej forme apoštolátu sú povolani všetci členovia Cirkvi. Toto všetko sa dá vyjadriť takto: nemá sa evanjelizovať len nejakým okrasným spôsobom, nemá to byť len nejaký povrchný náter, ale treba evanjelizovať do hĺbky a takým spôsobom, aby evanjelizácia presiahla celý život. Treba evanjelizovať predovšetkým kultúru. Aj jednotlivé kultúry, ktoré ľudia vytvorili. Rozchod Evanjelia s kultúrou je nesporne dráma našej doby, ako to bolo aj v iných obdobiach. Preto je potrebné vyvinúť čo najlepšie úsilie o veľkorysú evanjelizáciu ľudskej kultúry, alebo presnejšie, kultúry vôbec.

Komunikatívne prostriedky sa dnes ponúkajú ako privilegovaná cesta na vytváranie a odovzdávanie kultúr.¹⁶⁶ Na základe rýchleho a prevratného rozvoja a obnovy a ich svetošíreho, až ku základom siahajúceho vplyvu, sa aj svet médií stáva novou hraničnou oblasťou poslania Cirkvi. Odborná zodpovednosť laikov v tejto oblasti, či jednotlivcov alebo spoločných inštitúcií a iniciatív, sa musí uznávať v celom jej význame a musí byť viac podporovaná materiálnymi, intelektuálnymi a pastorálnymi prostriedkami.

II. Vatikánsky koncil vyzval všetkých veriacich k tejto jednote života a rozhodne odsúdil závažnosť oddelenia medzi vierou a životom, medzi evanjeliom a kultúrou: "Koncil vyzýva kresťanov, občanov oboch spoločností, aby sa snažili o verné plnenie svojich pozemských povinností a to v duchu evanjelia. Nemajú pravdu tí, čo vo vedomí, že tu nemáme žiadne trvalé miesto, ale hľadáme budúce, sú preto toho názoru, že môžu zanedbávať svoje pozemské povinnosti, a tým popierajú, že podľa miery povolania, akého sa každému dostalo, práve prostredníctvom samotnej viery, sú tým viac viazaní k plneniu týchto povinností... **Toto rozštiepenie**

u mnohých medzi vierou, ktorú vyznávajú a každodenným životom, patrí k najťažším bludom našej doby".²¹² Z tohto dôvodu som tvrdil, že viera, ktorá sa nestáva kultúrou, je vierou, ktorá "nie je plne prijatá, nie je celkom premyslená a nie je verne žitá".²¹³

Teologické školenie laikov sa dnes javí stále potrebnším nielen na základe dynamiky ich prehlbovania vo viere, ale aj na základe požiadavky "dosvedčovať nádej, ktorá je v nich" pred svetom a jeho ťažkými a komplexnými problémami. **Absolútne sa vyžaduje systematická katechéza, prispôbená veku a rozličným životným situáciám. Tak isto naliehavý je vyslovene kresťanský vplyv na kultúru, ako odpoveď na večné otázky, ktoré aj dnes znepokojujú ľudí a spoločnosti.]**

4. Talenty.

Ľudská spoločnosť v priebehu vekov vytvorila veľké kultúrne hodnoty. Aj vďaka zvyšovaniu vzdelanosti. Ale nebolo by to možné, keby človek nemal osobitné dary – talenty, ktoré pomocou rozvoja štúdiom a prácou, postupne umožnili tieto hodnoty vytvárať. Tieto dary - talenty sa stali východiskovým nástrojom na projektovanie a tvorbu kultúrnych hodnôt. Možno povedať, že každý človek sa rodí s určitými schopnostnými predpokladmi – talentami. Ak svoje talenty človek rozvíja, môže získať v nejakej činnosti vysokú majstrovskú úroveň. Niektorí majú viac talentov, niektorí menej. Talenty sú rôzneho druhu. Poznáme hudobný talent, výtvarný talent, vedecký talent... No možno hovoriť aj o talente práci s ľuďmi, práci s technikou, talente varenia, talente vynikajúceho plnenia povinností, či iné. **Medzi talenty patria aj talenty pre výtvarné a múzické umenie. Ich pozdvihovaním a rozvíjaním sa z ľudí stávajú umelci.**

5. Vyjadrenie Svätého Otca Jána Pavla II.

Ján Pavol II. vo svojom liste umelcom z roku 1999 píše:

[„Umelec, obraz Boha Stvoriteľa

1. Nik nemôže lepšie intuitívne pochopiť niečo z toho pátosu, akým Boh na počiatku stvorenia hľadel na dielo svojich rúk, než vy, umelci, geniálni tvorcovia krásy. Odozva onoho pocitu sa nespočetnekrát prejavila v pohľadoch, ktorými ste vy, ako umelci každej doby, očarení úžasom nad tajomnou mocou zvukov a slov, farieb a foriem obdivovali dielo vášho talentu a súčasne ste v tom vnímali echo toho tajomstva stvorenia, na ktorom vám chcel dať tajomným spôsobom účasť Boh, jediný Stvoriteľ všetkých vecí.

Boh teda povolal človeka k bytiu a zveril mu úlohu byť umelcom. V umeleckom tvorení sa človek prejavuje viac než v čomkoľvek inom ako "obraz Boží". Túto úlohu uskutočňuje predovšetkým tým, že stvárňuje obdivuhodnú "matériu" vlastného ľudského bytia, a potom vykonáva kreatívne panovanie nad okolitým svetom. Božský umelec vychádza ľudskému umelcovi láskavo v ústrety a odovzdáva mu iskru svojej nadzemskej múdrosti tým, že ho povoláva k účasti na svojej stvoriteľskej moci. Samozrejme, ide pritom o účasť, ktorá ponecháva nedotknutým nekonečný odstup medzi Stvoriteľom a stvorením ako zdôraznil kardinál Mikuláš Kuzánsky: "Tvorivé umenie, ktoré má duša šťastie hostiť, sa nestotožňuje svojou podstatou s tým umením, ktorým je Boh, ale je iba sprostredkovaním a účasťou na ňom."

Čím viac si je teda umelec vedomý "svojho daru", tým viac sa cíti pobádaný k tomu, aby tak na seba ako aj na celé stvorenie pozeral očami, schopnými kontemplovat' a d'akovat', povznášajúc k Bohu svoj hymnus chvály. Iba tak môže do hĺbky chápať seba samého, svoje povolanie a svoje poslanie.

Keď umelec stvárňuje majstrovské dielo, povoláva k životu nielen svoje dielo, lež ním odhaľuje do určitej miery aj svoju vlastnú osobnosť. V umení nachádza novú dimenziu a vynikajúci výrazový prostriedok pre svoj duchovný rast. Prostredníctvom diel, ktoré vytvoril, hovorí a komunikuje umelec s druhými. Dejiny umenia sú preto nielen dejinami diel, ale aj

dejinami ľudí. Umelecké diela hovoria o svojich tvorcoch, oboznamujú nás s ich najvnútornejším vnútrom a zjavujú skutočný prínos, ktorý dávajú umelci dejinám kultúry.

Je veľmi správne, keď sa hovorí, že krása je povoláním, ktorým sa na neho obracia Stvoriteľ darom "umeleckého talentu". A iste je to aj jeden z talentov, ktorý má podľa logiky podobenstva o talentoch, ako o ňom rozpráva evanjelium (porov. Mt 25,14-30), prinášať plody.

Tu sa dotýkame jedného podstatného bodu. **Kto v sebe cíti túto božskú iskru umeleckého povolania - byť básnikom, spisovateľom, maliarom, sochárom, architektom, hudobníkom, hercom..., prijíma súčasne záväznosť tento talent nepremárniť, ale ho rozvíjať, aby ho dal do služby blížneho a celého ľudstva.**

Spoločnosť potrebuje vskutku umelcov práve tak, ako potrebuje vedcov, technikov, robotníkov, odborníkov, svedkov viery, učiteľov, otcov a matky.

Pomocou veľmi vznešenej formy umenia, ktorá sa nazýva "umením výchovy" - majú tieto povolania zabezpečovať rast osoby a rozvoj spoločnosti. V obsiahlej kultúrnej panoráme každého národa majú umelci svoje vlastné miesto. **Pokiaľ sledujú svoje nadanie pri uskutočňovaní pravdivo hodnotných a krásnych diel, obohacujú nielen kultúrne dedičstvo jednotlivého národa a celého ľudstva, lež poskytujú aj kvalifikovanú sociálnu službu na osoh spoločného dobra.**

Zatiaľ čo architektúra vytvorila posvätný priestor, túžba vhlbiť sa do tajomstva a sprostredkovať ho bezprostredným spôsobom jednoduchým ľudom, viedla k počiatočným prejavom maliarskeho a sochárskeho umenia. Súčasne vznikli prvé pokusy slovesného a hudobného umenia, a keď Augustín medzi mnohé témy svojich diel zaradil aj dielo De musica, tak iniciátormi kresťanskej poézie sa stali Hilár, Ambróz, Prudentius, Efrém Sýrsky, Gregor Naziánsky, Paulinus z Noly - aby sme spomenuli aspoň niektoré mená - ktorí často dosahovali nielen vysokú teologickú, ale aj literárnu hodnotu. Ich básnický program zhodnocoval formy pochádzajúce od klasikov, čerpal však z čistej životodarnej miazgy evanjelia, ako to priliehavo vyslovil svätý básnik z Noly: **"Naším jediným umením je viera a Kristus je naším spevom."**

Je iste pravdou, že v modernej dobe povedľa tohto kresťanského

humanizmu, ktorý sa neprestal prejavovať v kultúre a v umení, sa postupne presadila aj forma humanizmu, pre ktorý je charakteristická neprítomnosť Boha a často aj odpor voči nemu. Toto ovzdušie viedlo niekedy prinajmenšom v zmysle zníženého záujmu mnohých umelcov o náboženské témy, k určitému odstupu medzi svetom kultúry a svetom viery.

Viete iste, že Cirkev prechovávala i nad'alej veľkú úctu voči hodnotám umenia ako takého. Ono má totiž, ak je opravdivé, aj mimo jeho typických náboženských výrazových foriem vnútornú blízkosť k svetu viery. Takže dokonca v situáciách väčšieho oddelenia sa kultúry od Cirkvi predstavuje umenie nad'alej akýsi most k náboženskej skúsenosti. Ako hľadanie krásna, ktoré je ovocím predstavivosti presahujúcej všednosť, je umenie svojou prirodzenosťou určitou výzvou k tajomstvu. Dokonca aj vtedy, keď preniká do najtemnejších hĺbok duše, alebo do najotrasnejších stránok zla, stáva sa umelec v určitom zmysle hlasom všeobecného očakávania spásy.

Je teda pochopiteľné, prečo Cirkev zvlášť trvá na dialógu s umením a žela si, aby v našej dobe prišlo k novému spojenectvu s umelcami, ako si to želal môj ctihodný predchodca Pavol VI. vo svojom rozochvenom príhovore k umelcom počas stretnutia v Sixtínskej kaplnke 7. mája 1964. (Počas II. vatikánskeho koncilu) ...adresovali Otcovia na záver koncilu pozdrav a výzvu umelcom: "**tento svet - tak hovoria - v ktorom žijeme, potrebuje krásu, aby neprepadol zúfalstvu. Krása, tak ako pravda, vkladá do srdca človeka radosť a je drahocenným plodom, ktorý odoláva vplyvu času, spája generácie a umožňuje im v obdive vstupovať do vzájomnej komunikácie.**"

Vskutku, náboženské otázky patria k najčastejšie vyjadrovaným témam zo strany umelcov každej doby. **Cirkev stále apelovala na ich tvorivé schopnosti, aby stvárňovali posolstvo evanjelia a jeho konkrétne uplatnenie v živote kresťanského spoločenstva.** Táto spolupráca bola prameňom vzájomného duchovného obohatenia. Osoh z toho má napokon chápanie človeka, jeho autentického obrazu a jeho pravdy. **Zrejším sa stalo aj zvláštne spojenie jestvujúce medzi umením a kresťanským zjavením.** To neznamená, že by geniálny ľudský duch nemohol nájsť aj v

inom náboženskom prostredí podnetné dojmy.

Týmto listom sa obraciam na vás, umelci na celom svete, aby som vás ubezpečil o mojej úcte a aby som prispel k znovu nadviazaniu ešte osožnejšej spolupráce medzi umením a Cirkvou. Z mojej strany pozývam k znovuobjaveniu hĺbky duchovnej a náboženskej dimenzie, ako bola ona charakteristickou vo všetkých dobách pre umenie v jeho najšľachetnejších výrazových formách. Z tejto perspektívy apelujem na vás, umelci písaného a hovoreného slova, divadla a hudby, výtvarných umení a moderných technológií komunikácie. **Zvlášť sa obraciam na vás, kresťanskí umelci: chcel by som každému jednému pripomenúť, že oddávna jestvujúce spojenectvo medzi evanjeliom a umením obsahuje ponad funkcionálne požiadavky výzvu prenikat' s tvorivou intuíciou do tajomstva vteleného Boha a súčasne do tajomstva človeka.**

Každý človek je v určitom zmysle neznámym sebe samému. Ježiš Kristus zjavuje nielen Boha, ale "plne zjavuje človeka človeku samému".²³ V Kristovi Boh zmieril svet so sebou. Všetci veriaci sú vyzvaní, aby to dosvedčovali; avšak od vás, mužov a žien, ktorí ste zasvätili svoj život umeniu, závisí aby ste s bohatstvom vášho geniálneho nadania povedali, že svet je v Kristovi vykúpený: je vykúpený človek, vykúpené ľudské telo, vykúpené je celé stvorenie, ktoré - ako napísal sv. Pavol - "túžobne očakáva na zjavenie sa Božích synov" (Rim 8,19). **Stvorenie očakáva zjavenie sa Božích synov aj prostredníctvom umenia a v umení. To je vašou úlohou.**

Od kontaktu s dielami umenia očakáva ľudstvo všetkých čias - aj to dnešné - že sa mu dostane objasnenia o jeho ceste a o jeho určení.

Na prahu tretieho tisícročia želám vám všetkým, milí umelci, aby ste boli zasiahnutí zvláštnou intenzitou tejto tvorivej inšpirácie. Kiež by krása, ktorú odovzdávate generáciám zajtrajška, bola tak stvárnená, aby v nich vzbudzovala obdiv! Voči svätosti života a človeka, voči zázraku vesmíru je obdiv jediným primeraným postojom.

Z tohto obdivu bude môcť vyplynúť to oduševnenie, o ktorom hovorí Norwid v básni, na ktorú som sa v úvode odvolal. Takéto oduševnenie potrebujú ľudia dneška a zajtrajška, aby mohli čeliť a zvládnuť

rozhodujúce výzvy črtajúce sa na horizonte. Tomuto oduševneniu treba pripísať, že ľudia sa po každom zmätku môžu opäť vzpriamiť a znova pokračovať vo svojej ceste. Práve v tomto zmysle sa v hlbokom intuitívnom poznaní povedalo, že "krása zachráni svet".

Krása je šifrou tajomstva a poukazom na večné. Ona je pozvaním vychutnávať život a snívať o budúcnosti. Preto nemôže uspokojiť krása stvorených vecí a vzbudzuje tú tajomnú túžbu po Bohu, ktorú dokázal neporovnateľnými slovami vyjadriť taký vášnivý milovník krásy, akým bol sv. Augustín: "Neskoro som ťa miloval, Krása večne stará a večne nová, neskoro som ťa miloval!"²⁶

Želám vám, umelcom sveta, aby vaše mnohoraké cesty viedli k tomu nekonečnému oceánu krásy, kde sa obdiv stáva úžasom, opojením a nevýslovnou radosťou. Želám vám, aby vašu prácu inšpirovalo tajomstvo vzkrieseného Krista, o ktorom v týchto dňoch Cirkev s radosťou rozjíma.]

6. Motivácia

Je veľmi dôležité, aby človek mal silnú motiváciu. Veľmi záleží aj na jeho morálnom postoji ku tomu, čo robí. História pozná veľa talentovaných ľudí, ktorí využili svoje talenty na zlé účely.

Človek sa pri svojich aktivitách môže dostať do rôznych východiskových pozícií. Ak niečo koná z donútenia a nie zo slobodnej vôle-koná ako otrok. Ak niekto koná len s vidinou budúcej odmeny-koná ako sluha. Ale jestvuje aj dokonalejší spôsob-konať z lásky. Sám Ježiš hovorí: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5,48)

Ak konám z lásky k Bohu – konám ako Božie dieťa. Podľa vzoru Božieho Syna Ježiša Krista. Tak aj naša motivácia konať apoštolát (aj laický) z lásky k Bohu a z lásky ku blížnym, sa viac približuje ku dokonalosti.

Veľmi inšpirujúcimi môžu byť aj slová Z Pastoračného plánu Katolíckej cirkvi na Slovensku 2007 – 2013:

[„Poslaním Cirkvi podľa Petrovho vzoru nie je preto ani tak sústrediť sa na vlny ohrozenia, ktoré sa valia na jej loďku a prepadnúť strachu

či lamentáciám, ako skôr zahľadiť sa na Krista a na jeho vôľu, zachytiť sa jeho ruky a spolu s Pavlom povedať: „Už nežijem ja, ale vo mne žije – a teda aj koná – Kristus“ (porov. Gal 2, 20).

Za znamenia čias môžeme považovať „spôsoby vyjadrovania našej doby“, 1 znamenia, ktoré v posvätných dejinách zjavujú Boží plán a zámer. Sú to znaky Božích úmyslov, prejavujúce sa v udalostiach, potrebách a túžbach súčasných ľudí. 2 Druhý vatikánsky koncil vyjadril presvedčenie, že čítať znamenia čias je dar aj úloha: „Všetok Boží ľud, obzvlášť duchovní pastieri a teológovia majú s pomocou Ducha Svätého pozorne počúvať, rozoznávať a vysvetľovať rozličné spôsoby vyjadrovania našej doby a vedieť ich posúdiť vo svetle Božieho slova...] Medzi rozličné spôsoby vyjadrovania patrí aj umelecké vyjadrovanie myšlienky umelca, ktorú umelec pretavil do svojho diela. Premisa – myšlienkový odkaz – sa stáva odkazom umelca svojim divákom. Možno povedať, že aj stvorenie je takým odkazom Božského umelca ľudstvu. Tým, že človek – umelec tvorí svoje umelecké diela – napodobňuje Božského umelca – Nebeského Otca Stvoriteľa. Ak umelec do svojho diela zahrnie odkaz Evanjelia- vyjadrí Božiu lásku k človeku rôznymi umeleckými spôsobmi- vtedy sa podieľa aj na diele spásy človeka. Tak sa stáva spolupracovníkom Božím.

7. Tvorivosť.

Ak už má človek nejaký talent, ktorý rozvíja, ale ho nevyužíva, tak postupom času zanikne. A neprinesie primerané plody. Pre využitie talentov a znalostí novým spôsobom je potrebné, aby bol talentovaný človek aj tvorivý. Pomocou tvorivosti sa zhodnocuje talent človeka na konkrétne diela. Poznáme z histórie veľa géniov, ktorí vytvorili krásne diela. Či už v hudbe (napr. Mozart), alebo v sochárstve, či v maľbe (Michelangelo). Je veľa, nepreberné množstvo diel, ktoré vytvorilo ľudstvo za svoje jestvovanie. Môžeme predpokladať, že ku tomu veľmi pomohli talenty a znalosti, a ich tvorivé použitie v každodennom živote človeka, prípadne v jeho výnimočných okamihoch.

8. Použitie tvorivosti pri apoštoláte.

Ako sme si uviedli, každý kresťan je povoláný odovzdávať svoju vieru svojim nasledovníkom. Nie je jedno akým spôsobom to robí. Sú okolnosti v živote, kedy je kresťan jednoducho vedený nevyhnutne ku konkrétnemu skutku viery. A takto svedčí pasívne o Milujúcom Bohu. Stáva vhodným príležitostným nástrojom Božej milosti pre svoje okolie. Ale je tu aj možnosť aktívneho svedectva. Napríklad pomocou talentov veriaceho, ktorý svoje talenty tvorivo použije na slávu Božiu a na spásu ľudí. Človek disponuje schopnosťou tvorivosti rôzneho charakteru. Pozitívne schopnosti treba rozvíjať a podriaďovať vyšším cieľom, aby boli požehnané. Jestvuje veľmi veľký počet druhov talentov a umení. Napríklad môžeme spomenúť talent pre písanie básní, tvorbu poézie. Aj písanie básní sa môže stať cestou otvárajúcou dvere srdca pre prichádzajúce Božie Slovo, pre Krista. Či už pre básnika, alebo pre toho, kto jeho básne číta.

9. Pomoc pre rozvoj tvorivosti

Pre tých, ktorí by radi rozvíjali svoje schopnosti a talent pre písanie poézie odporúčam ebook- elektronickú knihu : „Apoštolát pomocou poézie“ , ktorý môžete bezplatne stiahnuť z internetu na adrese:

<http://www.mojakomunita.sk/documents/1673667/6904460/APOŠTOLÁT+pomocou+poézie/222be336-c212-400b-8d78-d6b3a65ed36b>

Ebook „Apoštolát pomocou poézie“ je vo formáte PDF, takže je ho možné čítať cez Adobe Reader alebo čítačky elektronických kníh. Ebook obsahuje v sebe informácie pre tvorbu poézie, písanie básní a textov piesní. Je možné ebook teda stiahnuť z internetu. Autor ebooku súhlasí aj s jeho šírením v rámci Cirkvi. Tak isto aj s vytlačením na tlačiarni, či kopírovaním.

Ďalší z talentov je aj literárny talent pre písanie prózy. Prípadne písanie osobných svedectiev zo života viery. Keďže aj pri písaní kníh je vhodné mať dobrý prehľad o tom, čo takáto tvorba využíva, odporúčam prečítať si ebook pod názvom : „Apoštolát pomocou ebooku“ , ktorý si môžete

stiahnuť z databázy, knižnice zdarma na portáli www.mojakomunita.sk na adrese:

<http://www.mojakomunita.sk/documents/1673667/6904460/APOŠTOLÁT+pomocou+EBOOKU/e8109ba7-838e-4216-b45a-5040745fa99c>

Tento ebook je vhodnou pomôckou pre začínajúcich autorov, ktorí chcú písať prózu s duchovnou tematikou, alebo náučnú literatúru. Tak isto si ho môže ktokoľvek stiahnuť z internetu zadarmo. Aj vytlačiť.

Odporúčam ešte ebook: „Tvorivý apoštolát spoločenstva“, v ktorom sa píše o využívaní individuálnej tvorivosti členov spoločenstva jej spoločným využívaním, čím je možné dosiahnuť vyšší účinok apoštolátu, predevanjelizácie, evanjelizácie a aj pastorácie. Ebook je možné stiahnuť taktiež zadarmo z internetu z databázy, knižnice na portáli

www.mojakomunita.sk , na adrese:

<http://www.mojakomunita.sk/documents/1673667/6904460/Tvoriv%C3%BD%20APO%C5%A0TOL%C3%81T+spolo%C4%8Denstva/69eba57c-efb9-4b05-9d03-5ebb6890bc55>

Tieto ebooky je možné využiť na apoštolát ako pomôcky pri jeho príprave. Všetky je možné stiahnuť z internetu a vytlačiť.

10. Tvorivosť v umení

Ako bolo vyššie naznačené – talenty môžu byť rôzne. Tak isto sú aj rôzne spôsoby vyjadrovania umelcov. Či už výtvarníkov, spevákov, hudobníkov, spisovateľov, básnikov a i. Každý môže svojším spôsobom vyjadriť nejakú myšlienku, ktorá sa takto stáva jeho osobným posolstvom svetu. Je mnoho veriacich umelcov. Mnohí viac, či menej prejavujú svoju vieru aj vo svojej tvorbe, vo svojich umeleckých prejavoch. Profesionálni umelci obyčajne absolvujú nejakú študijnú prípravu vyššieho typu – vysoké školy výtvarných umení, vysoké školy múzických umení, či iné. Napriek tomu sa po celý život vzdelávajú a rozvíjajú svoj talent. Dozrievajú ľudsky aj umelecky. To isté sa dá povedať pri väčšine tvorivých povolání. Dá sa povedať, že umenie úzko súvisí s tvorivosťou a talentami.

11. Objavovanie, rozvoj a využívanie talentov pri evanjelizácii

Ako sme si uviedli vyššie, volanie času žiada, aby sa veriaci kresťania zapájali do diela evanjelizácie ľudstva. Každý kresťan je oslovovaný, aby podľa svojich schopností a možností využíval svoje talenty pri spolupráci s Bohom na Božom diele vo svete. Aj svoje umelecké talenty. V prípade, že si nie je vedomý svojich talentov, je vhodné, aby sa sám seba aj iných ľudí, rodiny, priateľov pýtal: „ Aké talenty mám? Aké talenty môžem využiť na šírenie Evanjelia vo svojej rodine, medzi mojimi blízkymi, alebo na pracovisku? V čom sa mám ešte vzdelávať, aby moje svedectvo bolo na úrovni a pravdivé podľa učenia Cirkvi? Ak som si nie vedomý svojich talentov- ako ich objavím? Môžem, napríklad, skúšať maľovať, alebo písať básne, alebo sa môžem naučiť hrať na gitaru?

Ak sa človek zriekne priveľkých nárokov na pohodlie, prijme výzvu na rozvoj svojho talentu, rozvíja svoj talent a potom ho ponúkne Pánu Bohu, ako svoju obeť na slávu Božiu a na spásu ľudí, môže veľa urobiť pre šírenie Evanjelia na Zemi. Jeho talent, či už zjavný, alebo skrytý, ale objavený sa môže stať Božím nástrojom, pomocou ktorého Boh môže mnohých priviesť na cestu spásy no Neba.

Pre prekonávanie ťažkostí pri hľadaní a rozvoji svojich talentov (môže byť ich aj viac, a nie len umelecké !!!), veľmi pomáha aj vytrvalá modlitba za Božiu pomoc pre tieto ciele. Veľmi nápomocný môže byť aj pôst, či iné sebazaprenie na Božie úmysly s rozvojom našich talentov.

12. Praktické využitie talentov

Ak pracujeme na rozvoji a zvyšovaní úrovne našich talentov, môžeme dosiahnuť prijateľne vysokú úroveň nášho prejavu, služby, výtvarného alebo iného diela. Takto sa naše talenty a diela prirodzeným spôsobom stávajú akýmsi kanálom, riečišťom na zavlažovanie sveta Božou milosťou. Naše talenty dajú prirodzene vyniknúť Evanjeliu pomocou umeleckých diel, ktoré sme vytvorili aj s príspevom našich talentov.

Cieľom využívania talentov v apoštoláte je: Dosiahnuť pomocou

tvorivého využívania talentov laických apoštolov aj talentov duchovenstva vyššiu úroveň a účinnosť apoštolátu, predevanjelizácie, evanjelizácie a pastorácie Katolíckou cirkvou.

Potom môžeme oprávnene dúfať, že nás Pán požehná a povedie, aby sme mohli raz počuť povzbudivé slová, ako je to v podobenstve o talentoch: [¹⁴ Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: ¹⁵ jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. ¹⁶ Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. ¹⁷ Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. ¹⁸ Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. ¹⁹ Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. ²⁰ Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.“ ²¹ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“] (Mt 25,14-23) Sami uznáte, že počuť takéto slová na svoju adresu z Božích úst nás môže veľmi obšťastniť. Podobenstvo má pokračovanie: [²⁴ Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: „Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. ²⁵ Bál som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.“ ²⁶ Jeho pán mu povedal: „Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? ²⁷ Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi. ²⁸ Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov. ²⁹ Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. ³⁰ A neúžitočného sluhu vyhodíte von do tmy; tam bude plač a škrípanie zubami.“] (Mt 25, 24-30) Takéto slová počuť pri Poslednom súde by zarmútili každého. Zatiaľ, ale, nás čaká poctivá práca na sebe a potom v Božej vinici. Tak, ako sme povolani: „ Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. “ (Mk 16,15) „Chodte aj vy do mojej vinice a dám vám, čo bude spravodlivé.“ (Mt 20,4)

13. Postupný vývoj milostí

Dobrý Boh chce priviesť každého človeka na cestu spásy. Každému chce pomôcť a pomáhať nájsť Krista ako pravú Cestu, Pravdu a Život. Ak spolupracujeme s Božou milosťou naša nádej na večný život môže rásť. Je jasné, že sami si svojimi skutkami spásu nezasluhujeme. Toto, totiž, že môžeme získať spásu aj za pomoci našej spolupráce s Božou milosťou, je tiež len Božou milosťou. Teda aj naše zásluhy sú Božou milosťou. Naše snaženie sa ale Bohu páči, a vychádza nám v ústrety. Je vhodné, keď človek aj sám túži a snaží sa získať Božiu milosť. Aj svojou prácou na slávu Božiu a na spásu ľudí. Ku tomu patrí aj naše objavovanie, rozvoj a využívanie našich talentov na slávu Božiu a na spásu ľudí. Ak svoje talenty obetujeme Bohu, často sa stáva, že Boh ich požehná, a vráti naspäť požehnané, aby prinášali ešte viac dobrého ovocia. Našou úlohou je len požehnané talenty prijať a zvelaďovať, aby priniesli krásne, voňavé a chutné ovocie na slávu Božieho mena a pre spásu našich blízkych. Motivovať nás môžu aj slová z podobenstva: [22 Predstúpil ten, čo dostal dva talenty, a vravel: „Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie dva.“ 23 Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“] (M 25, 22-23) Často sa stáva, že ak bdieme, a bdelo rozmnožujeme a využívame talenty, schopnosti a zručnosti, ktoré naozaj slúžia na slávu Božiu, Boh začne „čistiť ratolesť, aby prinášala ešte viac ovocia“, ako sa to píše v Písme: „¹ Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. ² On každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia.“ (Jn 15,1-2) „ Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.“ (Mt 25, 29) Z týchto slov je možné usudzovať, že dochádza aj ku postupnému vývoju: Ak sa človek snaží a prosí o milosť, objavuje, rozvíja a využíva svoje talenty, vtedy Dobrý Boh, požehnáva jeho snahy a pomáha človeku pri rozvoji jeho talentov. Slová Svätého Písma nás teda pobádajú, aby sme svoje talenty, schopnosti a zručnosti zodpovednejšie objavovali, rozvíjali a využívali na šírenie Evanjelia a budovanie Božieho kráľovstva na Zemi.

14. Dôležitosť stavu posvätcujúcej milosti

Pre to, aby naše skutky, aj náš apoštolát, mali večnú hodnotu pred Pánom, je potrebné, aby sme boli v posvätcujúcej milosti. Sám Ježiš hovorí: „ Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.“ (Jn 15,5) Robiť apoštolát je potrebné, z toho sa nedá vyvliecť, ale je mimoriadne potrebné, aby sme to robili so Sviatosťným Ježišom v našom srdci. Musíme neustále bojovať proti hriechu a proti svojim nerestiam. Ak máme s tým veľké ťažkosti, neváhajme poprosiť o pomoc Ježiša v našom srdci. Potom, ak konáme apoštolát so Sviatosťným Ježišom v našom srdci, a z lásky k Bohu a ku blíznym, naše skutky majú v sebe „sol“ - majú chuť lásky. Je to mimoriadne dôležité pre úspešnosť nášho apoštolátu, či evanjelizácie. Spomeňme si na slová Pána Ježiša: „ Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodit' von, aby ju Ľudia pošliapali.“ (Mt 5,13) Tieto slová nám potvrdzujú nevyhnutnosť konania s láskou a Sviatosťným Ježišom v našom srdci.

15. Dôležitosť pokánia

Aktívny kresťan sa môže cítiť občas „unesený“ svojimi výsledkami v apoštoláte či v náboženskom živote. Môže sa dostaviť pocit uspokojenia a nasleduje pasivita a vlažnosť vo vzťahu k Dobrému Pánu Bohu. Môže sklznúť do farizejského postoja, ktorý obdivoval seba, a namýšľal si veľa o sebe. To by bola chyba. Preto si aj laický apoštol snaží neustále obnovovať postoj pokorného mýtnika: „...**Bože, buď milostivý mne hriešnemu. (Lk 18,13)** A podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia koná pokánie, aby si očistoval srdce a dušu, obnovoval svoju lásku k Bohu a ku blíznym. Potom môže aj v jeho živote platiť: „**Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.**“ (LK 15,7)

15. Rozmnožovanie talentov pre Pána

Ak usilovne spolupracujeme s Božou milosťou, zhodnocujeme naše talenty, a používame ich na šírenie Evanjelia apoštolátom, predevanjelizáciou a evanjelizáciou, potom premieňame tieto naše talenty (napríklad umelecké, či organizačné atď.) na talenty viery , nádeje a lásky. To sú najvyššie talenty. Naša snaha potom prináša dobré ovocie. Pomocou našich talentov, pomocou lásky k Bohu a ku blížnym šírime Evanjelium, vieru, nádej a lásku. Takto sa stávame spolupracovníkmi Boha na jeho diele. Rastie aj naša nádej, že raz, pri Poslednom súde, budeme počuť slová: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ (Mt 25,23)

16.Záver

V tomto ebooku som sa snažil motivovať a pomocou cirkevných dokumentov poukázať na výbornú možnosť použitia tvorivosti rôznym spôsobom pre šírenie Evanjelia a spoluprácu s Pánom na jeho diele. Tvorivosť sa teda javí ako univerzálne použiteľný nástroj, ktorý je možné využívať vo všetkých oblastiach života Cirkvi. Tvorivo je možné riešiť všetky problémy, ktoré prinesie život. Od riešenia zložitých pastoračných problémov klerikov až po riešenie praktických problémov veriaceho v živote viery. Zároveň v tomto ebooku poukazujem na výbornú možnosť použitia tvorivosti v umení pri šírení Evanjelia- apoštoláte, predevanjelizácii, evanjelizácii a pastorácii.

Podrobnejšie sa môžete oboznámiť s využívaním tvorivosti v ebooku „ Tvorivý apoštolát spoločenstva“ , ktorý je možné stiahnuť zadarmo z databázy,knižnice na portáli www.mojakomunita.sk . Link na dokument je: <http://www.mojakomunita.sk/documents/1673667/6904460/Tvoriv%C3%BD%20APO%C5%A0TOL%C3%81T+spolo%C4%8Denstva/69eba57c-efb9-4b05-9d03-5ebb6890bc55>

Ebook si môžete zadarmo stiahnuť na horeuvedenej adrese.

Prajem vám veľa Božích milostí a veľa Božieho požehnania pri apoštoláte aj s pomocou tohto ebooku.

V Komárne

Miroslav Prielcel ©